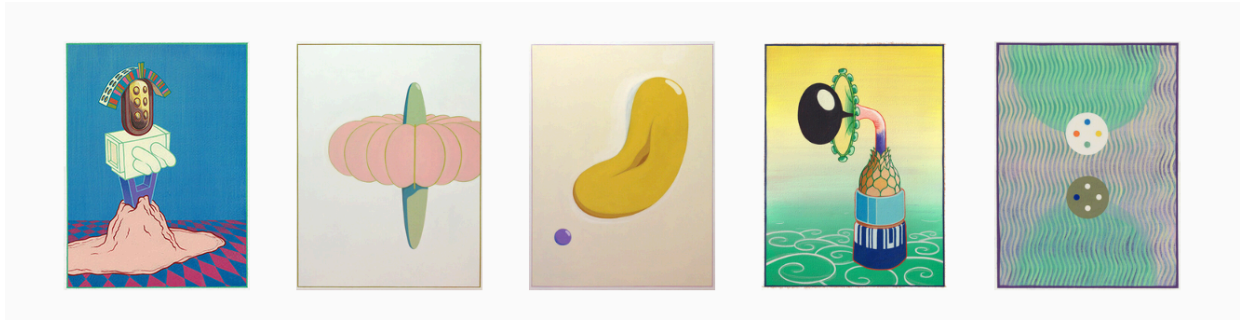

SAMUEL VANDERVEKEN

A única inocência é não pensar

26.09 - 18.10.2020

De beeldtaal van Samuel Vanderveken bestaat uit virtuele associaties: suggestief voor de landschappelijke droomsequenties en onthullend voor de innerlijke leefwereld van de kunstenaar. Elke tekening / schilderij is een prachtige compositie, een ode aan kleur en vorm, en lijkt als het ware een bladzijde uit een betoverend beeldverhaal. Over de jaren heen bracht hij via collage en sampling de meest uiteenlopend beeldculturen met elkaar in verbinding. Een explosie van diversiteit evolueerde tot een universele identiteit en tot een metaforisch, wereldomvattend narratief met filosofische, wetenschappelijke en spirituele uitlopers. Zijn onderzoek resulteert in de conclusie dat de werkelijkheid, los van alle betekenis, zich vertaalt in een opeenstapeling van vorm en kleur.

Die abstractie presenteert zich bij Samuel ergens tussen slaap- en waaktoestand of tijdens een korte meditatie wanneer de geest, losgemaakt van het verstand en de logica, ontspant. Hij schildert de zuivere ervaring zoals die zich in zijn hoofd aandient.

De pure heldere standpunten van Samuel roepen een zintuiglijke mysterieuze sfeer op die doen dromen van een andere realiteit.

De titel : “A única inocência é não pensar (De enige onschuld is niet denken)” , uit het gedicht : “Mijn blik is zuiver als een zonnebloem” van Fernando Pessoa, betekent voor Samuel Vanderveken om als een kind vol verwondering in de wereld te staan, dankbaar te zijn dat je de schoonheid van die wereld met het bewustzijn en de zintuigen kan beleven en die ervaring met anderen kunt delen.

De titel van de expo bij Bries: “Space rolled up like a deer skin” las hij in een boek over Indische schilderkunst**. In deze schilderijen is het idee van ruimte manipuleerbaar. Het perspectief hoeft niet te kloppen om een overtuigend beeld of verhaal te vertellen. In het boek wordt er hierbij gerefereerd naar een wijze uit de Shvetashvatara Upanishad die spreekt over “space that man can roll up like a deer skin, wrap round his loins, and walk away with (yadaa charmavad aakasham veshtayishyanti manavah).

Als we ervan uitgaan dat de realiteit niet meer is dan een mogelijke verschijningsvorm van partikels, kunnen we deze via de verbeelding ook hervormen naar een andere, al dan niet utopische of visionaire realiteit.

** The spirit of Indian Painting, B.N. Goswamy, Thames & Hudson Ltd, 2016